

[Udenrigsministeren.]

Genopbygningsprogram, der er lagt saaledes til Rette, at det skulde være muligt at bringe Europa paa Fode i 1951—52, saaledes at Europa fra dette Tidspunkt at regne kan klare sig uden væsentlig Hjælp udefra.

Programmet bygger paa følgende fire Hovedprincipper:

For det første er en energisk Produktionsanstrengelse fra hvert af de deltagende Lande nødvendig, for det andet maa der i Landene skabes indre finansiel Stabilitet som en nødvendig Forudsætning for den bedst mulige Udnyttelse af Europas Hjælpkilder, for det tredje maa det økonomiske Samarbejde mellem de europæiske Lande fremmes, og endelig for det fjerde maa Underskuddet paa Betalingsbalancerne i Forhold til det amerikanske Kontinent bringes ud af Verden.

For at sikre Gennemførelsen af dette Genopbygningsprogram forpligtede de 16 deltagende Lande sig til at bestræbe sig for at udvikle Produktionen for at naa de fastlagte Produktionsmaal, i størst mulig Udstrækning at udnytte den forhaandenværende Produktionskapacitet og Arbejdskraft, at modernisere Kapitaludrustningen og Transportapparatet for derigennem at øge Produktiviteten, at gennemføre alle nødvendige Forholdsregler med Henblik paa hurtigst muligt at opnaa indre finansiel og økonomisk Stabilitet, samtidig med at der i hvert Land opretholdes et højt Beskæftigelsesniveau, at samarbejde indbyrdes og med ligesindede Lande for at formindske Toldsatserne og andre Hindringer for Handelen, saavel i Forhold til Landene indbyrdes som til de øvrige Dele af Verden, og endelig gradvis at afskaffe Hindringer for Personers frie Bevægelse inden for Europa.

I Rapporten udtales det, at det kan vise sig nødvendigt at oprette en særlig Organisation for det økonomiske Samarbejde mellem de deltagende Lande til Gennemførelsen af dette Genopbygningsprogram. Herom hedder det i Rapporten bl. a.:

„Komiteen er af den Opfattelse, at det, for saa vidt der stilles Midler til Disposition for Gennemførelsen af Programmet, vil vise sig nødvendigt at skabe en Organisation med den Opgave at følge Fremskridtene inden for Genopbygningsprogrammet. De deltagende Lande erklærer sig under disse Omstændigheder rede til efter Overenskomst at oprette en saadan Organisation. Denne Organisation skal i størst mulig Udstrækning gennem forenede Bestræbelser skabe de fornødne økonomiske Betingelser for at naa de al-

mindelige Maal, hvis Gennemførelse de deltagende Lande har forpligtet sig til at stræbe efter. Organisationen skal aflægge periodiske Redegørelser til de forskellige europæiske Lande angaaende den Udstrækning, i hvilken Programmet gennemføres. Regeringerne skal give Organisationen alle de Oplysninger, som er nødvendige for at naa dette Maal.“

I Amerikas Forenede Stater blev der nedsat tre Udvalg, som ud fra forskellige Synspunkter skulde undersøge De Forenede Staters Muligheder for at yde Hjælp til Europas Genopbygning i Overensstemmelse med de fremsatte Ønsker. Disse Udvalg aflagde Beretning til den amerikanske Præsident i Oktober og November Maaned 1947. Af disse Beretninger fremgik det, at det skulde være muligt at yde den ønskede Hjælp uden alvorlig Skade for det amerikanske Erhvervsliv. Det blev i denne Forbindelse understreget, at selv om Hjælpen blev ydet i det ønskede Omfang, vilde Mereksporten fra U.S.A. ikke derved blive forøget. Hjælpen vilde blot muliggøre, at Mereksporten ikke blev mindre.

Efter at De Forenede Staters Præsident i Midten af November Maaned havde indkaldt en særlig Kongressamling for bl. a. at behandle Spørgsmaal om Hjælp til europæiske Lande med særligt paatrængende Behov, forelagde han den 19. December 1947 et Lovforslag vedrørende det amerikanske Hjælpeprogram, et Forslag, som i væsentlig Grad var udformet med Støtte i Paris-Rapportens Materiale. Lovforslaget vedtoges med visse Ændringer af Kongressen i Slutningen af Marts Maaned 1948 og traadte i Kraft ved Præsidentens Underskrift den 3. April.

Forinden Lovens Vedtagelse havde den britiske og den franske Udenrigsminister indkaldt den europæiske Samarbejdskomité til et nyt Møde i Paris med den Opgave at udarbejde Forslag til Statutter for en Organisation for Europæisk Økonomisk Samarbejde. Konferencen varede kun to Dage og sluttede med, at der blev nedsat et Arbejdsudvalg med den Opgave at udarbejde Udkast til en international Konvention.

En Maaned efter, den 16. April, indkaldtes til en ny Konference i Paris, ved hvilken Lejlighed den nye Konvention blev underskrevet af samtlige i Genopbygningsprogrammet deltagende Lande og af de allierede øverstkommanderende i den amerikansk-britiske og den franske Zone i Tyskland.

Konventionen bestaar af en Indledning og tre Hovedafsnit. I første Hovedafsnit